Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (шести състав)

22 май 2014 година*

„Обжалване — Конкуренция — Картели — Пазар на найлоновите промишлени торби — Отговорност на дружеството майка за извършеното от дъщерното дружество нарушение — Задължение за мотивиране“

По дело C-36/12 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 24 януари 2012 г.,

Armando Álvarez SA, установено в Мадрид (Испания) за което се явяват M. Troncoso Ferrer, E. Garayar Gutiérrez и C. Ruixo Claramunt, abogados,

жалбоподател,

като другата страна в производството е:

Европейска комисия, за която се явяват F. Castilla Contreras и F. Castillo de la Torre, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (шести състав),

състоящ се от: A. Borg Barthet, председател на състав, E. Levits и M. Berger (докладчик), съдии,

генерален адвокат: E. Sharpston,

секретар: L. Carrasco Marco, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 15 януари 2014 г.,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

* Език на производството: испански.

Решение

1 С жалбата си Armando Álvarez SA иска отмяната на решение на Общия съд на Европейския съюз Álvarez/Комисия (T-78/06, EU:T:2011:673, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което този съд отхвърля неговата жалба за частичната отмяна на Решение C(2005) 4634 окончателен на Комисията от 30 ноември 2005 година относно производство по член [81 ЕО] (дело COMP/F/38.354 — Промишлени торби) (наричано по-нататък „спорното решение“), както и отмяната или, при условията на евентуалност, намаляването на глобата, която му е наложена с това решение.

Обстоятелства, предхождащи спора и спорното решение

2 Жалбоподателят е акционерно дружество по испанското право, извършващо различни промишлени дейности в секторите на изработката на метални бидони, промишлено дърводелство и продажба на дървесина. То има множество дъщерни дружества, сред които Plásticos Españoles SA (ASPLA) (наричано по-нататък „ASPLA“), в което притежава 98,6 % от капитала през 2002 г.

3 През ноември 2001 г. дружеството British Polythene Industries информира Комисията на Европейските общности, че в отрасъла на промишлените торби съществува картел (наричан по-нататък „картелът“).

4 След като извършва някои проверки през юни 2002 г., на 29 април 2004 г. Комисията образува административното производство и издава изложение на възраженията срещу няколко дружества, сред които по-конкретно ASPLA и жалбоподателя.

5 На 30 ноември 2005 г. Комисията приема спорното решение, член 1, параграф 1, буква й) от което гласи, че ASPLA и жалбоподателят са нарушили член 81 ЕО, доколкото от 8 март 1991 г. до 26 юни 2002 г. са участвали в редица споразумения и съгласувани практики в сектора на найлоновите промишлени торби в Белгия, Германия, Испания, Франция, Люксембург и Нидерландия с цел определяне на цените и установяване на общи модели за ценообразуване, подялба на пазарите и определяне на квоти за продажба, разпределяне на клиентите, работата и поръчките, съгласуване на офертите в някои процедури за възлагане на поръчки и обмен на индивидуализирана информация.

6 На това основание в член 2, алинея 1, буква з) от спорното решение Комисията налага на ASPLA и на жалбоподателя глоба от 42 милиона евро, за плащането на която тези две дружества са обявени за солидарно отговорни.

Обжалваното съдебно решение

7 На 24 февруари 2006 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд жалба срещу спорното решение. С нея той иска по същество отмяната на частта от това решение, която се отнася до него, или, при условията на евентуалност, намаляването на размера на глобата, която му е наложена от Комисията.

8 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква едно-единствено основание, изведено от грешка в преценката на фактите и от нарушение на презумпцията за невиновност, както и на принципа на зачитане на правото на защита.

9 Общият съд отхвърля изцяло жалбата.

Искания на страните и производството пред Съда

10 Жалбоподателят иска от Съда:

— да отмени обжалваното съдебно решение, както и спорното решение, и

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

11 Комисията иска от Съда:

— да отхвърли жалбата и

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

12 С решение на председателя на шести състав на Съда от 15 май 2013 г. производството по настоящата жалба е спряно до приключването на производството по делата, по които са постановени решение Gascogne Sack Deutschland/Комисия (C-40/12 P, EU:C:2013:768), Kendrion/Комисия (C-50/12 P, EU:C:2013:771) и решение Groupe Gascogne/Комисия (C-58/12 P, EU:C:2013:770). Производството е възобновено след произнасянето на тези решения на 26 ноември 2013 г.

По жалбата

По главното основание

Доводи на страните

13 Жалбоподателят изтъква, че в обжалваното решение Общият съд му е вменил отговорността за констатираното нарушение на две основания, които не са посочени в спорното решение. На първо място, в точки 38 и 39 от това решение Общият съд установил, че с представените от Комисията доказателства се установявало прякото участие на жалбоподателя в картела, което не ставало ясно от съображенията на спорното решение. На второ място, в точка 35 от същото решение Общият съд се позовал на презумпцията, според която жалбоподателят, в качеството му на дружество майка, притежаващо 100 % от капитала на своето дъщерно дружество, тоест ASPLA, упражнявал решаващо влияние върху поведението на последното, при все че в спорното решение Комисията не се основава на тази презумпция.

14 С погрешното възприемане на тези две основания Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото и нарушил правото на защита на жалбоподателя, който не можел да се защити срещу непосочени в спорното решение твърдения.

15 Комисията поддържа, че това основание е неоснователно. В спорното решение отговорността на жалбоподателя очевидно е основана на презумпцията, според която в качеството си на дружество майка последното упражнява решаващо влияние върху поведението на своето дъщерно дружество. Само като допълнение в това решение били посочени данни за действителното упражняване на подобно влияние от страна на жалбоподателя.

Съображения на Съда

16 В това отношение следва да се отбележи, че по настоящото дело в съображение 580 от спорното решение Комисията изрично се позовава на презумпцията, че дружеството майка действително упражнява решаващо влияние върху изцяло притежаваното от него дъщерно дружество, преди в точка 584 от това решение да посочи, че този подход ще бъде конкретизиран за всяко от съответните предприятия (вж. решение Kendrion/Комисия, EU:C:2013:771, точка 28).

17 В съображенията от спорното решение, посветени на ASPLA и на жалбоподателя, Комисията, на първо място, напомня в точка 669 от това решение, че жалбоподателят притежавал 98,6 % от капитала на ASPLA. На второ място, тя посочва в точка 671 от същото решение, че явно жалбоподателят участвал твърде активно в оперативното управление на ASPLA. В подкрепа на това твърдение Комисията споменава в точки 672—676 от посоченото решение разисквани в хода на писменото производство данни относно присъствието на най-висшестоящите ръководители на жалбоподателя на поне 22 събрания на участващи в картела предприятия, както и относно предаването, най-малкото очевидно, на протоколите от други събрания, от представителите на ASPLA на ръководителите на жалбоподателя.

18 При това положение Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като приема в точка 35 от обжалваното съдебно решение, че въз основа на съдебната практика относно условията, при които се презумира, че дружество майка упражнява решаващо влияние върху своето дъщерно дружество, Комисията е имала основание да презумирала, че поради участието си от 98,6 % в капитала на ASPLA жалбоподателят упражнява решаващо влияние върху поведението на същото.

19 Освен това жалбоподателят не може надлежно да твърди, че не бил в състояние да упражни своето право на защита срещу използването на посочената презумпция от Комисията. Всъщност от точка 19 на жалбата до Общия съд по-конкретно следва, че той допуска съществуването на тази презумпция, макар и да оспорва нейната законосъобразност с оглед на презумпцията за невиновност. Впрочем неговите доводи по този въпрос са разгледани в точки 22—29 от обжалваното съдебно решение и отхвърлени в точка 30 от него.

20 Също така напълно правилно в точки 36 и 37 от обжалваното съдебно решение Общият съд е разгледал доводите, изтъкнати от жалбоподателя, за да обори презумпцията за ефективен контрол, на която Комисията се е основала, изведена от капиталовото участие на жалбоподателя в неговото дъщерно дружество. В рамките на това разглеждане Общият съд е посочил причините, поради които счита, че нито един от тези доводи не може да се приеме.

21 Точки 38 и 39 от обжалваното съдебно решение се вписват в същата рамка на разсъждения на Общият съд и следователно техният обхват трябва да се прецени с оглед на логиката на тези разсъждения.

22 В точка 38 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че присъствието на най-висшестоящите ръководители на жалбоподателя на няколко събрания на участващите в картела предприятия, както и фактът, че жалбоподателят е бил информиран за други събрания с изготвените от представители на ASPLA протоколи, бил достатъчно доказателство за прякото участие на жалбоподателя във водените в рамките на картела разисквания. В точка 39 от същото решение Общият съд счита за нерелевантен факта, че представителите на жалбоподателя не били, според самия жалбоподател, оправомощени да участват в картела.

23 Противно на изтъкнатото от жалбоподателя, тези преценки не могат да се тълкуват като ново основание за търсене на отговорност от него въз основа на пряко участие в картела. Всъщност на този етап от своите разсъждения Общият съд се е ограничил да прецени релевантността и правдоподобността на доводите, които жалбоподателят изтъква, за да обори посочената

презумпция, както и допълнителните данни, върху които се е основала Комисията, за да приеме, че това дружество е упражнило решаващо влияние върху своето дъщерно дружество. В рамките на своята преценка на предоставените му доказателства Общият съд правилно е подчертал доказателствената сила, която според него имала индицията, изведена от Комисията от припокриването на ръководните органи на двете дружества, без тази преценка да променя основанието на търсената от жалбоподателя отговорност.

24 При това положение жалбоподателят не може да претендира, че не е могъл да упражни правото си на защита срещу новото основание за търсената от него отговорност.

25 От изложените съображения следва, че главното изтъкнато от жалбоподателя основание в подкрепа на неговата жалба следва да се отхвърли.

По основанието, изтъкнато при условията на евентуалност

Доводи на страните

26 Жалбоподателят сочи, че допуснатата от Общия съд грешка при прилагане на правото, доколкото той е постановил решението си въз основа на неизтъкнати от страните по спора основания, е довела до липса на преценка на твърденията, които действително са посочени в неговата жалба в първоинстанционното производство, поради което развитите в обжалваното решение разсъждения са непоследователни и немотивирани.

27 Според жалбоподателя, след като в неговия случай Комисията не се позовава на никаква презумпция, според която дружество майка е отговорно за поведението на своето дъщерно дружество, единственото доказателство за установяване на неговото влияние върху неговото дъщерно дружество било, освен неговото участие в капитала на последното, частичното съвпадане на ръководителите, участващи в управителните съвети на двете дружества. Пред Общия съд жалбоподателят изтъква, че това доказателство не е достатъчно, и посочва други основания, за да обори търсената от него отговорност в рамките на картела. Общият съд обаче пренебрегнал всякаква преценка на тези доводи.

28 Според Комисията това изтъкнато при условията на евентуалност основание не е основателно.

Съображения на Съда

29 В самото начало следва да се установи, че основанието, изтъкнато от жалбоподателя при условията на евентуалност, почива върху предпоставката, че в спорното решение Комисията не се е основала на презумпцията за решаващо влияние на дружеството майка върху неговото дъщерно дружество, когато първото притежава изцяло или почти изцяло капитала на второто. Както става ясно от точки 16—19 от настоящото решение, тази предпоставка е погрешна.

30 Впрочем от точки 20—22 от настоящото решение следва, че противно на твърденията на жалбоподателя, мотивите на обжалваното съдебно решение относно разглеждането на доводите, които той е изтъкнал, за да обори презумпцията за упражнено от него решаващо влияние върху дъщерното му дружество, в никакъв случай не са непоследователни.

31 Доколкото в рамките на своето изтъкнато при условията на евентуалност основание жалбоподателят поддържа, че Общият съд не е изпълнил задължението си за мотивиране, тъй като не е отговорил на всеки от доводите, които той е изтъкнал, за да обори презумпцията за действително упражняване на решаващо влияние, следва да се напомни, че съгласно трайната практика на Съда задължението на Общия съд да мотивира решенията си, което същият носи

по силата на член 36 и член 53, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, не означава, че той е длъжен в изложението си да следва изчерпателно и едно по едно всички представени от страните по спора съображения (решение Groupe Gascogne/Комисия, EU:C:2013:770, точка 37).

32 Общият съд е разгледал доводите на жалбоподателя в точки 36 и 37 от обжалваното съдебно решение. Макар и отхвърлянето на някои от тези доводи, като изведените от естеството на промишлената дейност на двете дружества, от тяхната икономическа стойност, от назначаването на външни кадри и от испанското дружествено право, да е само накратко мотивирано, това не променя факта, че тези мотиви са достатъчни, за да позволят на жалбоподателя да се запознае със съображенията, на които Общият съд се е основал. Всъщност от посочените точки следва, че според Общия съд тези данни не могат да поставят под въпрос доказателствената сила на елементи — като ролята на най-висшестоящите ръководители на жалбоподателя във функционирането на двете дружества и практическите последици от почти еднаквия състав на техните управителни съвети — изтъкнати от Комисията в подкрепа на презумпцията, според която въз основа на факта, че жалбоподателят притежава почти целия капитал на ASPLA, можело да се презумира, че той е упражнил решаващо влияние върху своето дъщерно дружество.

33 Доколкото жалбоподателят иска да оспори преценката на Общия съд на фактите и на представените му доказателства, достатъчно е да се напомни, че освен в случай на неспазване на правилата в областта на тежестта на доказване и събиране на доказателствата, както и в случай на изопачаване на доказателствата, подобна преценка не представлява правен въпрос, който в това си качество да подлежи на контрол от страна на Съда в рамките на производство по обжалване (решение FLSmidth/Комисия, C-238/12 P, EU:C:2014, точка 31 и посочената съдебна практика).

34 С оглед на гореизложените съображения основанието, изтъкнато при условията на евентуалност от жалбоподателя, трябва да се отхвърли.

35 Тъй като нито едно от двете изтъкнати от жалбоподателя основания в подкрепа на жалбата му не може да бъде прието, жалбата трябва да се отхвърли.

По съдебните разноски

36 Съгласно член 184, параграф 2 от неговия Процедурен правилник, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски.

37 Съгласно член 138, параграф 1 от същия правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като Комисията е поискала жалбоподателят да бъде осъден за разноските, а жалбоподателят е загубил делото, следва същият да бъде осъден да понесе наред с направените от него съдебни разноски и тези на Комисията в рамките на настоящото производство.

По изложените съображения Съдът (шести състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Armando Álvarez SA да заплати съдебните разноски по настоящото производство.

Подписи